

اصطلاح **پنتیکاست** از زبان یونانی به معنای "پنجاه" گرفته شده است. این به جشنواره یهودیان اشاره دارد که در پنجاه روز بعد از عید فصح جشن گرفته می شود و زمان عید پاک مسیحی است. نام دیگر این جشنواره یهودی شاووت یا جشنواره هفته ها است. برای مسیحیان این "تولد" (شروع) کلیسای جهانی است.

برای یهودیان این جشنواره یادآوری قانونی بود که موسی به آنها داده بود. (خروج ۱۹: ۱). برای یهودیان از سراسر امپراتوری روم این زمان رفتن به اورشلیم بود. صدها نفر در اورشلیم اقامت داشتند. حتماً آنجا خیلی شلوغ بوده است.

اعمال رسولان فصل ۲ آیات ۱-۳۲.

در آیات ۱ تا ۴ می خوانیم که شاگردان منتظر روح القدس بودند (اعمال رسولان فصل ۱ آیه ۱۴). در این جا ما از یک معجزه می خوانیم که خداوند نشانه های صوتی و تصویری می دهد. در عهد عتیق چنین صدای بلندی اغلب به معنای ظهور خداوند بود. باد شدید و تند نشان دهنده روح القدس است. صدا کل خانه ای را که شاگردان در آن قرار دارند پر می کند. در داخل اتاق حضور الهی را تجربه می کنند و بالای سر یکدیگر چیزی را می بینند که شبیه شعله های آتش است. شاگردان نمی دانستند که چه اتفاقی می افتد، اما آنها پر شده بودند (قلبی و ذهنی) و به بیرون رفتند، جمعیت صدای باد را شنیده و به خیابان ها آمده بودند تا ببینند که چه اتفاقی می افتد. آنها کنجکاو بودند.

آیه ۱: با هم در یک مکان، شاگردان که از لحاظ شخصیت بسیار متفاوت هستند، با هم دعا می کنند و از یکدیگر پشتیبانی می کنند، منتظر آنچه که عیسی قبل از رفتن به بهشت (روز عروج) به آنها وعده داده هستند. وقتی در آن اتاق بودند، صدایی از بهشت شنیدند (از طرف خدا) و چیزی دیدند که شبیه شعله های آتش بود. برای یهودیان معنای آتش به خوبی شناخته شده بود زیرا بدین ترتیب آنها در دل بیابان هدایت شده بودند و می دانستند که خدای آن ها با آن ها خواهد بود. شاگردان حتماً متعجب شده بودند و در آیه ۵ می خوانیم که جمعیت زیادی (بسیاری از مردم!) در شهر به خیابان ها آمدند، همچنین گیج، مبهوت و حیرت زده شدند.

آیات ۵-۷: شاگردان صحبت نمی کردند چون فکر می کردند بهترین کار است، این روح القدس بود که به آنها جرات داد تا در مورد عیسی صحبت کنند. قلب آنها توسط عیسی و با دعا آماده شده بود. بسیاری از مردم می دانستند که اهالی جلیل اغلب بی سواد هستند و زبان آنها به روشنی بیان نمی شود. نظرشان در مورد اهالی جلیل مطلوب نبود و برخی شروع به شوخی در مورد مست بودن آن ها کردند. برخی دیگر بسیار شگفت زده شدند و می خواستند بدانند که چرا این شاگردان بی سواد با کلماتی صحبت می کنند که آن ها میتوانند درک کنند (زبان).

این به ما می گوید که روح خدا به طور جداگانه با هر یک از ما صحبت می کند وقتی کلمات او را در کتاب مقدس می خوانیم. در کلیسا، اینجا در هادرزفیلد، ما زبانهای اولیه و فرهنگهای مختلفی داریم اما خداوند با زبان خود با کلماتی که می فهمیم با ما صحبت می کند. لوقا از ما می خواهد که تأثیر شدیدی که واقعه پنتیکاست بر مردم در جمعیت گذاشته است را بفهمیم / تجربه کنیم. آن ها تعجب می کنند که با یک معجزه سخن گفتن و شنیدن می توانند این شاگردان، این اهالی جلیل را درک کنند و متوجه شوند و دریافتند که "خدا به زبان ما سخن می گوید".

آیات ۹-۱۱: در این خطوط همه مناطقی را که رومی ها در آن زمان با حضور بسیار قوی ارتش اشغال کردند، ذکر می کند.

آیات ۱۲ و ۱۳: در اینجا می خوانیم که مردم به طرز بسیار متفاوتی واکنش نشان دادند که بعضی از آنها کنجکاو بودند، برخی معتقد بودند، برخی مایل به گوش دادن بودند، برخی در مورد آن شوخی می کردند (نگاه کنید به آیه ۷).

آیه ۱۴: سپس پطرس می ایستد و توضیح می دهد. بسیاری از یهودیان پیرامون او عهد عتیق خود را می شناختند، آنها در مورد پیامبر یوئیل می دانستند و پطرس آن چه که سال ها قبل نوشته شده بود را تکرار می کند. پطرس اعلام می کند که آنچه یوئیل نوشت، اکنون در حال رخ دادن است. دانستن کلمه خدا برای ما نیز مهم است. روزانه برای خواندن کتاب مقدس وقت بگذارید .

آیات ۱-۲۱: در آیه ۱۲ یک سؤال بزرگ وجود دارد "این به چه معنی است؟" این همان چیزی است که می پرسیم چرا؟ این یعنی چی؟ کاری که از زمان کودکی انجام می دادیم. ما می پرسیم چون می خواهیم درک کنیم.

آیه ۲۲: اکنون به پطرس گواهی داده شده است و او با کلمات پر روح مردم را خطاب می کند (نگاه کنید به آیه ۴). او با کلمات رسمی شروع می کند و سپس شنوندگان اسرائیلی خود را، برادر می نامد. پیام وی توضیح می دهد که زندگی، مصلوب شدن و رستاخیز عیسی بخشی از برنامه خدا برای جهان است (همچنین به فصل ۴ آیه ۱۲، فصل ۱۳ آیه ۳۸ و فصل ۲۸ آیه ۲۸ مراجعه کنید).

آیات ۱۷-۲۰: این کلمات به ما می آموزند که روح بدون در نظر گرفتن سن، جنس، وضعیت اجتماعی یا منشأ قومی می آید (آیه ۳۹).

آیه ۲۰: یوئیل و پطرس با اشاره به نشانه های کیهانی در زمین و بهشت، روزهای آخر را به ما یادآوری می کنند. جهان آشکار خواهد کرد که با "حمله" یا تردید بر سخنان خدا چه آشفتگی در دنیای او به وجود آوردیم. امیدی که یوئیل ابراز کرد بسیار قابل توجه است. و هرکسی که نام خداوند را صدا می کند نجات می یابد (اعمال رسولان فصل ۲ آیه ۲۱ / یوئیل فصل ۲ آیه ۳۲). ما احساس راحتی می کنیم که تاریخ از کنترل خارج نیست، زیرا خداوند دائماً در حال کار است. ما در زمان زندگی روح - دادن حضور - زندگی می کنیم و همپنین چالشی هست: آیا ما در نام پروردگار فرا خوانده و حفظ خواهیم شد؟ پروردگار چه کسی است؟

آیه ۲۲: پطرس توجه جمعیت را به عیسی ناصری هدایت می کند. سخنان او، قدرت الهی، معجزات عیسی، قدرت خدا در کار، شگفتی ها، اعمال شگفت آور که اشاره به حضور خداوند دارد و علائم را بیان می کند.

آیات ۲۵-۳۲: این در مورد داوود، پادشاه و پیامبری است که رابطه نزدیکی با خدا دارد. خداوند به او قول داده بود که روزی فرزندی از خانواده اش حکومت می کند، نه به معنای قدرت، بلکه به معنای معنوی. داوود درگذشت اما عیسی، نواده ای از خانواده اش، برای همیشه زندگی می کند. پطرس با صراحت اعلام می کند که هنگامی که مسیح درگذشت، بدن او فروپاشی نشد بلکه معاد شد و مسیر زندگی را نشان داد و برای همیشه در حضور خدا است.

https://www.youtube.com/watch?v=ee_-8MiI_j4

<https://www.youtube.com/watch?v=86N2quYzXnc>